

LİTERATÜRDEN ÖZETLER

Dr. Salih ÇETİNKURŞUN, Dr. İlhami SÜRER

Prepubertal human koryonik gonadotropin enjeksiyonu sıçan testislerinde puberte sonrası germ hücre maturasyonunu ve androjen üretimini etkilemektedir.

Chandrasekharam. VVSS, Srinivas M, Das SN, et al
All India Institute of Medical Sciences, New Delhi, India

Urology 62:571, 2003

Prepubertal dönemde kullanılan hCG'nin postpubertal dönemde germ hücre ve androjen üretimi üzerine etkisi araştırılmıştır. Halen prepubertal hCG kullanımının postpubertal testiküler fonksiyon üzerine etkileri tam olarak bilinmemektedir. Bu amaçla yazarlar planladıkları deneysel çalışmada 40 adet, 20 günlük prepubertal Wistar cinsi sıçanları 4 eşit gruba ayırmışlardır. 1. grup kontrol grubu olarak kullanılırken 2.3.ve 4. grubu oluşturan sıçanlara 20. ve 30.günlerde sırasıyla 5 IU, 10 IU, 50 IU subkütan hCG enjeksiyonları uygulanmıştır. 33. ve 70.günlerde serum testosteron seviyeleri ölçülmüş, yine 70.günde DNA flow sitometrik analiz için sol testis alınmıştır. Çalışma sonuçları elde edildiğinde 33.günde tüm gruplarda testosteron düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı artış saptanırken 70. gün sonuçlarında sadece 1. grupta testosteron düzeyi yüksek, diğer gruplarda ise giderek azalma eğilimi saptanmıştır. En düşük düzey ise 4. grupta saptanmıştır. Diğer gruplar ile karşılaştırıldığında haploid hücre popülasyonundaki azalma en belirgin olarak 4. grupta saptanmıştır.

Sonuç olarak prepubertal hCG kullanımı testosteron düzeylerini olumsuz olarak etkilemekte ve yüksek doz hCG haploid hücre popülasyonu üzerinde olumsuz etki göstermektedir. Bu nedenle prepubertal olgularda özellikle doza bağlı olarak kullanım tekrar değerlendirilmelidir.

Buccal mukozal greftler ile yeniden vagina oluşturulması

Özgenel GY, Özcan M.

Uludağ Üniversitesi, Plastik ve Rekonstruktif Cerrahi Anabilim Dalı, Bursa

Plast Reconstr Surg. 111:2250, 2003

Vaginal agenezili olgularda görünüş, fonksiyon ve duyarlılık açısından tatmin edici sonuçlara ulaşmada birçok teknik belirtilmiştir. Ancak hiçbir teknikte sonuçlar mükemmel düzeyde değildir. Yazarlar basit ve güvenilir bir cerrahi teknik geliştirerek

vaginal agenezi tedavisinde klasik metotlarda gözlenen komplikasyonların önüne geçmeyi amaçlamışlardır. Bu teknikle neovaginanın mukozal döşemesi multipl tam kat buccal mukozal greftler yama olarak kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Makalede bu teknikle opere edilen 4 olguya ait veriler dökümanite edilmiştir. Ortalama 15 aylık takip döneminde vaginanın yeterli derinlik ve genişliğini devam ettirdiği saptanmıştır. Karşılıklı görüşmelerde ise olguların tümünün düzenli bir cinsel ilişki gerçekleştirdikleri ve partnerlerince doğal olarak değerlendirildiği bildirilmiştir.

Çocuklarda endotrakeal entübasyonda Sevoflurane ile anesteziye adjuvan olarak intravenöz lidokain kullanımı

Aouad MT, Sayyid SS, Zalaket MI, et al

Dept. of Anesthesiology, American University of Beirut Medical Center, Lebanon

Anesth Analg 96:1325, 2003

Kas gevşetici kullanmaksızın trakeal entübasyon, son yıllarda pediatrik anesteziyologlar arasında giderek artan oranda popülerite kazanmaktadır. Lidokain gibi ek ilaçların inhalasyon anesteziyelerine eklenmesi laryngeal reflekslerin depresyonunu arttırarak entübasyon koşullarını kolaylaştırmaktadır. Bu çalışmada sevoflurane ile anestezi indüksiyonunu takiben kas gevşetici kullanmaksızın 2 mg/kg düzeyinde intravenöz lidokain kullanımının şiddetli öksürük oranını azalttığı ve kan basıncını arttırdığı saptanmıştır.

Ratlarda iskemik flap canlılığının arttığında vasküler endoteliyal growth faktör'ün etki mekanizmasının değerlendirilmesi

Pang Y, Lineaweaver WC, Lei MP, et. al:

Div. of Plastic Surgery, Univ of Mississippi Medical Center, USA

Plast Reconstr Surg. 112:556, 2003

Araştırmacılar bu çalışmada eksojen vasküler endoteliyal growth faktör(VEGF) kullanımının ratlarda dorsal iskemik cilt flebi modelinde sitokinlerin regülasyonu üzerine olan etkilerini araştırmışlardır. Fleplere eksojen VEGF subdermal olarak enjekte edilerek flepte sitokin ekspresyonu, growth faktör ve indüklenbilir nitrik oksit sentaz düzeyleri ölçülmüştür. Sonuçta; eksojen VEGF uygulaması iskemik flepte, proinflatuar sitokinlerin regülasyonu

ve sitotoksik nitrik oksid üretiminin inhibisyonu ile flebi iskemi reperfüzyon hasarından korumaktadır.

Ürik asit nefrolityazisinde risk faktörü olarak üriner glikozaminoglikanlar

Ombra MN, Casula S, Biino G, et al

Istituto di Genetica della Popolazioni, Cagliari, Italy Urology 62:571, 2003

Makalede, idrarda glikozaminoglikan (GAG) atılımı ile ürik asit nefrolityazisi arasında klinik bağlantıyı ortaya koymak amacıyla belli bir genetik yapıya sahip popülasyonda üriner GAG düzeyleri ölçülmüştür. Bu amaçla en az bir kez taş hikayesi mevcut 60 olguda 12 saatlik idrarda GAG, kalsiyum, oksalat ve ürik asit düzeyi ölçülmüştür. Veriler 52 sağlıklı bireyden elde edilen değerler ile karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak GAG'ın atılımındaki azalma, taş oluşturan bireylerde ürik asit taşı oluşumunu engelleyici etkiyi azaltmakta dolayısıyla taş oluşumunda bir risk faktörü olarak değerlendirilmektedir.

Çocuklarda ampiyem ve parapnömonik efüzyonlarda intraplevral fibrinolizis

Wells RG, Havens PL

Dept. of Radiology, Wisconsin Children's Hospital, USA

Radiology 228:370, 2003

Parapnömonik plevral sıvı koleksiyonlu pediatrik olgularda alteplaz ve ürokinazın intraplevral fibrinolizdeki etkinliği değerlendirilmiştir. Çalışmada parapnömonik plevral sıvı birikimi nedeniyle torakostomi tübü yerleştirilen ve ürokinaz yada alteplaz ile fibrinolitik tedavi uygulanan 71 olgu retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Tedavi başarısı, cerrahi işleme gerek duyulmaksızın taburcu esnasında bulgu ve semptomların kaybolması olarak değerlendirilmiştir. Primer tedavi başarısı, alteplazda % 98, ürokinazda % 100 olarak bulunmuştur. Tüm değişkenler gözönünde tutularak yapılan değerlendirmede alteplaz ve ürokinazın parapnömonik sıvı koleksiyonlarını torakostomi tüp yardımıyla drene etmede etkili olduğu saptanmıştır.

Çocukluk çağında dalak travması nedeniyle splenik arter ligasyonu uygulanan olgularda yetişkinlik döneminde dalağın fonksiyonu

Keramidas DC, Soutis M.

Dept. of Pediatric Surgery, Aghia Sophia Childrens Hospital, Greece

Surgery 133:583, 2003

Splenorafi yada parsiyel splenektominin tek başına etkili olmadığı dalak travmalı çocuklarda splenik arter ligasyonu dalak travmalı bazı olgularda koru-

yucu prosedür olarak başarıyla uygulanmıştır. Ancak bu prosedürün dalağın fonksiyonu üzerine etkilerini gösteren uzun süreli çalışma mevcut değildir. Bu çalışma ile yazarlar uzun süreli takip ettikleri (23 yıl) iki olguyu dökümente etmişlerdir. Olguların yapılan incelemesinde triplex ultrason normal boyut ve ekomorfolojide dalak varlığını saptarken Doppler ultrason vasküler yapının normal olduğunu belirtmiştir. Tc-Tin 99m kolloid sintigrafi ise uptake'in normal olduğunu göstermiştir. Immunoglobulinler (Ig G1-G4, IgA, IgM, IgE), compleman (C3,C4) düzeyleri, aşılama karşı antikor cevabı ve tüm periferik kan testleri normal olarak bulunmuştur. Howell-Jolly cisimcikleri ise saptanmamıştır. Sonuçta çocukluk çağında splenik arter ligasyonu uygulanan yetişkinlerin dalak fonksiyonlarında herhangi bir patoloji saptanmamıştır. Bu nedenle majör hiler damarların zedelenmesi ile birlikte yer alan dalak travmalarında splenorafiye ek olarak splenik arter ligasyonu uygulanabilir.

Çocuklarda kolosistoplasti sonrasında metabolik bulgular

Vajda P, Pinter AB, Harangi F, et al

Dept of Pediatrics, Surgical Unit, University of Pecs, Hungary

Urology 62: 542, 2003

Çalışmada kolosistoplasti operasyonu uygulanan olgularda kullanılan kolon segmentlerine göre oluşan metabolik değişiklikler ve bunların büyüme çağındaki olgularda oluşturduğu uzun süreli etkileri irdelenmiştir. Bu amaçla çekum ile birlikte ascendan kolon kullanılan olgular 1. grup (12 olgu), sigmoid kolon kullanılan olgular ise 2. grup (16 olgu) olarak sınıflandırılmışlardır. Olguların lineer büyümeleri, mass index, kan ve idrar elektrolitleri, kreatinin, kan gazları, kan ve idrar pH, ALP düzeyi, cerrahi öncesi ve postoperatif 3, 6 ve 12. aylarda ve daha sonra yıllık olarak ölçülmüştür. Çekosistoplasti uygulanan olguların (% 58)'inde şiddetli metabolik asidoz saptanırken sigmoidosistoplasti uygulanan olgularda bu oran (% 31) düzeyindedir. 2. grupta serum sodyum ve kalsiyum düzeyleri belirgin derecede azalmıştır. Serum ALP, idrar sodyum ve fosfor düzeyi artış göstermiştir. Ortalama lineer büyüme her iki grupta da postoperatif 1 ve 2. yıllarda belirgin derecede azalmıştır. ALP düzeyinde artış ve serum kalsiyum düzeyindeki azalma kolosistoplastiden sonra çocuklarda kemik demineralizasyonu gelişimini ortaya koymaktadır. Demineralizasyon gelişimi ise sigmoidosistoplasti operasyonundan sonra daha sık olarak gözlenmektedir.